

Adio II

Vasile Alecsandri

Adio! ah, niciodată
N-am crezut că pe pământ
A mea inimă-ntristată
Va rosti acest cuvânt;
Dar tu însăși, tu pe care
Te-aveam tainic Dumnezeu,
Ai voit fără-ndurare
Să jertfesc amorul meu!

Martur am în veșnicie
Dumnezeul tău slăvit,
Cu ce sfântă poezie,
Cât de mult eu te-am iubit!
Câte lacrimi de durere
Pentru tine am vărsat!
Și, lipsit de mângâiere.
Câte lacrimi ți-am iertat!

Ani întregi am fost departe
De a țării dulce sân,
Numai ca să ai tu parte
De un trai plăcut și lin.
Ani întregi, ascuns în mine,
Plâns-a gingașul meu dor,
Far-a cere de la tine
Nici o jertfă de amor.

N-am dorit eu alta-n lume
Decât până ce-oi muri,
Să mă-nchin la al tău nume,
Să mă lași a te iubi.
Ah! din raiul nălucirii
Pentru ce m-ai deșteptat?
Din locașul fericirii
Pentru ce m-ai depărtat?

Adio! rămâi ferice!
Șterge din inima ta
Pe acel ce-adio îți zice,
Deși-n veci nu te-a uita!
Te-am iubit cu dor fierbinte,
Ș-astfel te iubesc, că vreau
Să văd stins din a ta minte

POEZII ONLINE

Întreg suvenirul meu!